

המביא גם פרק שני גימין

יח.

עין משפט
נר מצוה

בד א טור שו"ע אה"ע
 סי' קס סעיף ד:
בה ג מ"י סי' א' מהל'
 גירושין הלכה יח
 סמג עשן ד טו"ע אה"ע
 סימן י' סעיף א:
בו ג מ"י ס' פ"א מהלכות
 שמיטה הלכה יג סמג
 גלאון רפ"ט טו"ע ח"מ סי'
 קס סעיף א אה"ע סי' קא
 סעי' אן:
בז ד מ"י שם הלכה יז
 טו"ע שם סעיף טו:
בח ג מ"י פכ"ג מהל'
 מלוה הלכה ג סמג
 עשן ד טו"ע ח"מ סימן
 מג סעיף טו:
בכ ג מ"י שם הלכה יז
 טו"ע שם סעיף טו:
בד ג מ"י פכ"ג מהל'
 מלוה הלכה ג סמג
 עשן ד טו"ע ח"מ סימן
 מג סעיף טו:
בה ג מ"י שם הלכה יז
 טו"ע שם סעיף טו:
בז ד מ"י שם הלכה יז
 טו"ע שם סעיף טו:
בח ג מ"י פכ"ג מהל'
 מלוה הלכה ג סמג
 עשן ד טו"ע ח"מ סימן
 מג סעיף טו:
בכ ג מ"י שם הלכה יז
 טו"ע שם סעיף טו:
בד ג מ"י פכ"ג מהל'
 מלוה הלכה ג סמג
 עשן ד טו"ע ח"מ סימן
 מג סעיף טו:

פסקי רי"ד (המשך)

[illegible]

וְאֵנָחִיָּה בְּכִסְתִּיהָ מֵאֵי פִּירֶשׁ בְּקוּנְטֶרֶס מֵהַ הוֹעִילוּ חֲכָמִים
בְּתִקְנָתָם בִּין לְעִינֵי וְזוֹת בִּין לְעִינֵי פִירוֹת דְּטֹרֶפָה
לְקוֹחוֹת מִיּוֹם הַכְּתִיבָה אַע"ג לְדַלֵּיל אֲמֵר רִישׁ לְקִישׁ דִּישׁ לְצַלֵּל פִּירוֹת
עַד שַׁעַת חֲמִימָה^א הֵכָּה מוֹדֵה דִּישׁ לְצַלֵּל פִּירוֹת עַד שַׁעַת נִתְּמָה^ב בִּין
דְּלִי מִפִּיִּסָּה תִּפְיִים וּמִיּוֹר הוֹרָא
דְּגִיטִין הַבִּזָּין מִמְּדִינָה הִים דְּפִירֶשׁ
בְּקוּנְטֶרֶס לְתַרְוּוֹיִיהוּ פִּרְךָ קֶלֶת
קֶשֶׁה לְדַלֵּל לֹא יִפְסֵד מִשַּׁעַת חֲמִימָה
לְרִישׁ לְקִישׁ כִּיּוֹן שֶׁאֵם הִיתָה אֲזָלוּ הִיהַ
מִגְרָשָׁה לְאַחֲרָה וְעוֹד קֶשֶׁה לְרִישׁ דְּמָה
הוֹעִילוּ חֲכָמִים בְּתִקְנָתָם מִשַּׁמַּע
דֶּה־שֶׁאֵם אִיכָּה לְמִיחָשׁ כִּאֲזָלוּ לֹא הִיהַ
בּו זְמַן וְהַ אִינִי דְּבִזָּין בּו זְמַן מוֹשָׁשִׁים
שֶׁלֹּא מִפְּסִיד הָאֵשֶׁה וְחִשָּׁשׁ דֶּה־כָּה לֹא
מִשּׁוֹם אֵשֶׁה אֲלֵא מִשּׁוֹם לְקוֹחוֹת^א
וְנִרְאֶה שֶׁלֹּא דִּיפֵק תְּרִי פִּירִי לְמֵאן
דְּאִמֵּר שֶׁמֶה יִיחָה אֲזָל לְמֵאן דְּאִמֵּר
מִשּׁוֹם פִּירִי יִיחָה דְּבִזָּין מִפְּסִידִין
לְקוֹחוֹת מִשַּׁעַת חֲמִימָה:

הנהו קמא את דהו. פירש
בקונטרס דבעיל לנתיאי
רביה אימת מטא גיטה לידה תימה
לדענן זנות¹ דנתי לידע שלא זנא
לידה זיום הכתוב צו ממ יוכל
לחפות ולומר שמתן לה קודם שזינתה
כמו קודם שתיקנו זמן ואורי² קלא
אית להו כשראין בזמן שזמן הכתיבה
היא קודם המסירה אית ליה קלא
למילתא ומסקי אדעמיהו לידע יום
המסירה ואית ובההוא למה תיקנו
זמן וי"ל ע"י הזמן יש לו קול לפי
שרואים ע"י הזמן שבו שהנתינה אינה
זיום הכתיבה ואית ומאן דלמך משום
בת אחותו בזמן הזה³ למה כותבין
זמן בגיטין דלפי⁴ בזמן הזה משמע
דבעי זמן דתתן (לקמן דף פו.) ג'
גיטין פסולין וי"ל גזירה שמה יחפה
על צניה ממורים אי נמי מהרה יצנה
צית המקדש א"נ שלא יאמרו זינתה
אחר גירושין ויחזירנה דגרופה שזינתה
מותרת לחזור כדאמרין בפ"ד דטוה
(דף יט.) ג' **השולח** גמ' דאשתי
בו' ודאג ישן איין חוששין. פירוש
אע"פ שצריכה להמתין שלשה חדשים
לאו משום דחיישינן שמה צתוך כך
יצא עליה דהא לגט ישן איין חוששין
אלא כדאמרין לעיל שמה יאמרו שמי
נשים צחצר כו': **המשליש** גמ'
דאשתי. פירש בקונטרס והוא הלך
לדרכו וצמח פירש כך אלף ממירי
אפילו הוא צעיר ונקט כך דביימא
המשלים לרבותא דאע"פ שהוא צעיר
מוותרת לינשא מיד ואין חוששים לגט
ישן ולעיל נקט השולח לרבותא דאע"פ
שאינו צעיר צריכה להמתין שלשה
חדשים: **מאימתי** כתובה
משמעת. הא דלמך בריש פ' אע"פ
(כתובות נה.) תנאי כתובה ככתובה
דמי לשביעית הנה לר"י מאי איריא

עשה צ"ד חיפוק ליה דלא משמט כחובה ותוספת מידי דהוא אשכ
ט אלא מלוה וכ"ש כחובה ותוספת ודוחק לומר דאמיא כרבי יוסי
ו חקפה כחובה לרב או פגמה או זקפה לשמואל דמשמט נמי תוספת:
קנס קרי ליה קנס אבל באונס יש בו נזשת ופגם: **מה מעשה**
במו בשטר כדאמרין בכל דוכתא כשעמד בדין דגבי ממשעבדי:
תוב הכחובה בע"ש ולחוחמה בזמאי שבת ואין נכון לעשות כן משום
יחש מידי^ט כדאמרין צ"ב (דף קעב.) אי דעיטו יומא דאקניתו ביה
ליה קלא כאילו חתמו כיון שהם מזומנים לתתם כפרעישתו לעיל:
חישינן

ואוֹתוֹתֶיהָ בְּיָסוּסֶיהָ. יָמִים רַבִּים: דָּאֵי מִפִּיֶּסָּה. בְּהִדְיָה בְּקַטְנוּתָהּ
שְׂבָיִימָה: סָפִיִּימָּה. וְלֹא יִגְרַסְנָהּ. וְלֹא אִפְיִסְיָהּ וּגְרַסָּהּ וּמִי מִטָּא גִיטָה
לְיִלְדָּה הִוא דֹּאגְרַסְנָהּ: לֹא מִקְדִּים כּו'. לֹא רִגְלִי לִנְמִעַבַּד הִבִּי לֵאנּוּחִי
לְיִסְמָה דְּרִיזִין דְּלֹא יִחַל לֵיהּ בְּגִירוּשְׁתִּין פּוֹרְעוֹת הִוא לְגַבִּיָּה וְלֹא מִקְדִּים
לְיִסְמָה: ^א מָה וְעֵלְיוֹ חֲלִימִים בְּתַנְקָנָהּ.

בִּין לַעֲנִין ^(א) פִּירוֹת בִּין לַעֲנִין זֹנוֹת
 הַדְּרֵסְרֶפָה לְקוֹחוֹת מִיּוֹם הַכְּתִיבָה: קָלָה
 אִיּוֹת לָהּ. וּבִין לַעֲנִין זֹנוֹת וּבִין לַעֲנִין
 פִּירוֹת בְּעִילָה לְאִתּוֹי רִאִיָּה אִימֵת
 גִּטָּא גִיטָּה לִידֵּה: מֵאִימֵי מוֹנִין
 הַדְּרֵסְרֶפָה לְקוֹחוֹת מִיּוֹם הַכְּתִיבָה לְרִיבָה
 ג' חֲדָשִׁים שְׁהֵאֲרָה לְרִיבָה
 לְהִלְמִימִין: ב' נָשִׁים בְּחָזֵר אִחָה. שְׁלֵשׁ
 שְׁפִירָשׁ לִים וּמִסָּר שְׁנֵי גִיטִין
 לְשִׁמְשֵׁי נָשִׁיו בּוֹ בִּיּוֹם אֶלֶף שֹׁה קִדָּם
 אֶלֶף חֲמִיבָתוֹ חֲדָשׁ וּלְשִׁמְשֵׁי אֶלֶף חֲמִיבָתוֹ
 ב' חֲדָשִׁים וְכוּ לְקוֹף ג' יִתְמָהוּ
 שְׁרָא שְׁרָא שְׁנִתְגַּרְשׁוּ בִּיּוֹם א':
 לְקִמֵּן (דף עט): תְּנִינָה
 גִּטָּא חֲדָשׁ מִגְרָשׁ בְּדָשׁ יִפֵּן וְאִיחָה גִט
 שֵׁן כֹּל שְׁנִיחִיד עִמָּה מֵאִחֵר שְׁכָבוֹ
 וְעִמָּמָה שְׁמָה יִאֲמָרוּ גִיטָה קוֹדֵם
 לְלִנְנָה ^(ב) שְׁמָה תִּתְעַבֵּר וְתִלְדֵּי בִין
 קִדָּם וְזִנּוֹת נִתְעַבְּרָה: הַמְלִישׁ.
 גִּטָּא חֲדָשׁ לְשִׁישׁ כְּדִי לְגַרְשָׁה בּוֹ לְקוֹף
 א' חֲדָשִׁים הִוא הֵכָּן לְדַרְכוֹ: מוֹסָרָה
 לְיוֹשֵׁא מִיד. דְּמִשְׁעָת כְּתִיבָה מִנִּין:
 מֵאִימֵי ^(א) חֲדָשָׁה. כְּשִׁאֲרָה שְׁטַר
 חֲבוּב וּמִשְׁמִטָּה בְּצִיעִית: מִשְׁפָּטוֹ.

שחפרע קאָט דגלי דעמא דעומדת
ליגוש וליפרע: וסוקוף. עליו המותר
במלוה דנפקא לה משום כחובה ומעשה
צ"ד שאינו משמט וחל עלה שם
שטר חוב: פגמה. כיון דגלי דעמיה
צפרעון קרינא ביה לא יגוש: וקפס.
בתלבו: אונס. את המבלה חייב
בחמשים כסף: וקנס. דמוציא שם
רע: מאימתי נוקפין. כלומר מאימתי
הוא חוקיפה: העמדה. הרי היא
בוקיפה: כמעשה צ"ד דמאי. דתנאי
צ"ד היא: מה מעשה צ"ד. חיוביה
משום פסק דין הוא ואע"ג דלא
חמשים הלכך אין שם הקדמה
ונכתבים ביום ונחתמין צלילה: אף
בכחובה. משעת כתיבה דנכנסה לחופה
דקירוב חתנות הוא חיל שעבודה
ואע"ג דלא אחמיה: עפוקים בואו
ענין הו. מכתיבה עד חתימה ואפי'
בשאר שטרות כשר: לא שנו. דשטרות
הנכתבים ביום ונחתמין צלילה
פפוקלי: אבל עפוקים בואו ענין.
כיון שהעדים מוזמנים לחתום אלא
שבעל כרחם נריכים להמתין עד ישיים
הסופר את השטר אע"ג דאיתרמי
ליה חתימה לאורתא: כשר. שררי
משעת כתיבה נמי אית ליה
קלא: אין לו פירות. וכי טרפה
מומן כתיבה צדין טרפה:
שמה

לדין תוספת כתובה משמטת משום דתנאי כתובה ככתובה דמי והוי
שכיר והקפת החנות לאיכא מ"ד במסכת שביעית (פ"י מ"ה) ללא מ
דפליג התם ואמר דמשמט וגרלה לר"י דהא דקאמר לשביעית היינו שפ
אונס קנס ופתוי. קנס הוא מוילא שם רע ומשום דלית ביה א
בית דין נכתב ביום בוי'. דמשעת פסק דין איכא קלי
אף כתובה נכתבת ביום ונחתמת בל"ה. יש מקומות שנוהגין
תוספת דלמלא לית ליה קלא¹ ומיהו היכא דקנו מניה² ליכא
כתובו יומא דלקנימו ביה: **אבר** עוסקין באותו ענין בשר. דא

בו לה ואמרו חכמים אין אדם פוטר את אשתו בגט ישן גזירה שמא יאמרו גיטה קוד

מסורת הש"ס

(א) [לקמן עה:]; (ב) יצמות
מב, (ג) [לקמן עו:];
(ד) "ב"מ יט:]; (ה) גדפו"ר
דיבור מה הועילו הוא קודם
ד"ה לא מקדים ועי' תוס'
ד"ה ואנחיה בסימנה,
(ו) [דברים טו:],

הגהות הב"ח

(א) ד"ה מאימתי תהא
קטורה ששאר:
(ב) ד"ה גט יסן וכו' קודם
לנכה כלומר ששאר:
(ג) ד"ה מה ד"ה מה הועילו
וכו' בין לענין זנות בין
לענין פירות דטרפה:

מוסף תוספות

א. וכוין שכן לא מוקדם
הוא וכוין טרפה, הנימ
היזק יוש הרבה לנרשה
מעתה, אבל רש"י.
ז. שלא גמר בדעתו
לגרשה, רש"י, א. שלא
מחורף לקוחה שלא כדון.
ט. היכי שטלינן
מספק, מוט' רחל"ט.
י. דמיט' למשח
לחפיו, מוט' רחל"ט לעיל.
י"א. דיה שטס, אן חוששין
למחש' נתיירד, רש"י.
י"ב. ושוין נותן דמנה
מאחין כיון שהקול יוצא
שנכתבה כתובה הכל
וידעין אן כתולה היא
שכתובה מאחיה ואם
אלמנה היא שכתובה
מנה, אבל תוספת, עדים
הוא דמפקי קלא כסך
הכתובה, ויש כתובתה
מחובה ויש כתובתה
מוצעת, רש"י. א. בשעת
הכתובה, רש"י.
ט. דמשעת קנין שיעבר
נפשיה, רש"י. א. ויקנין
א. לא אתי ליה מ' מדין.

פסקי רי"ד

ויגש ותבסג: א"ל רבינא
 לרבא תבניה ווארביה
 בכיסיא דא ארמיסיה
 נשיס מאי פ"י תבוי
 ותבוי ליתוי וארד
 לתתוי לך שמא תתסיס
 ועו פ"י הקטשות שביניהן
 וואי תנפסיס ותתוי לך
 וואי נמורסי אלל משעס
 שיתנני מ"י מה העילוי
 חכמיס בתתנסיס פ"י
 יוחנן מקשה דאמר משום
 חא תתורי דא ל"ל
 האמר דמשעת התתימה
 מ"י פירוי וארסי
 שיאחר נתתי הגט דרפוי
 בתותימי זכין לך אמר
 ליה לך מקדס [אמיסי]
 פ"י פורענות לאתניסי
 אפי' לחוש לךך שאין
 אדם עתיד לכתוב כן
 שפורענות הוא לו ואינו
 תבוי אל כשיה שרצה
 ליתוי: א"ל רבינא לרב
 אפי' מיין הבאסי מומיני
 ויהי למיכתיב בינין לך
 משום דעשרי מ"י העילוי
 חכמיס בתתנסיס א"ל
 ובעילי עילי לרז פ"י
 תבוי לאתני דאמיסי
 משא ניהי ליה: אימר
 א"י דחשיס מותין לגז
 להאמר דן שלא תגשר
 משעת תתניו שרואל
 אסר משעת תכתיב פ"י
 משעת תכתיב תנין
 תבוי עמה ויתו נ"י ון

בו לה ואמרו חכמים אין אדם פוטר את אשתו בגט ישן גזירה שמא יאמרו גיטה קודם לבנה

(א) נראה ד"ל פי' כתובה לא קיימא וכו'. (ב) אולי צ"ל משעת כניסה לחופה נתחייב ליתן לה מאתים 100 וחילל שיעבדא עליה כו'.